

Nr 211.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till bestridande av vissa utskylder för det franska beskickningshuset i Stockholm; given Stockholms slott den 17 mars 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 mars 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson:

I en till ministern för utrikes ärendena ställd, den 5 december 1921 dagtecknad verbalnote har härvarande franska beskickning anført i huvudsak följande. På grund därav att utländska beskickningshus i

Paris betraktades såsom främmande territorium, erlades för det svenska beskickningshuset därstädes icke andra utskylder än vatten- och renhållningsavgifter uppgående till 450 à 500 francs, under det att franska beskickningen för sin härstädes belägna fastighet av härvarande skattemyndigheter avkrävdes samma skatter, som erlades för fastigheter i enskild ägo. Ehuru inga uttryckliga lagbestämmelser funnes i Frankrike, som tillerkände därstädes ackrediterade diplomatiska tjänstemän befrielse från skatt, föreläge dock sådan antingen på grund av internationell sedvänja eller i anledning av träffad överenskommelse. Beskickningen anhölle därför om upplysning angående utrikesdepartementets ståndpunkt i denna fråga.

I anledning härav har ministern för utrikes ärendena i skrivelse den 19 december 1921 till chefen för finansdepartementet — med erinran om vad franska beskickningen sålunda anfört — framhållit, att, då det torde vara överensstämmande med folkrättens princip, att ett främmande lands beskickning icke erlade skatt i det land, där beskickningen vore ackrediterad, det syntes önskvärt, särskilt med hänsyn därtill att svenska beskickningen i Paris vore befriad från skatt i Frankrike, att samma förmån måtte beredas franska staten med avseende å den franska beskickningen tillhöriga fastigheten härstädes. Ministern för utrikes ärendena anhölle därför om meddelande, huruvida enligt chefens för finansdepartementet uppfattning något hinder mötte, att utrikesdepartementet till besvarande av franska beskickningens verbalnote meddelade beskickningen, att svenska regeringen vore villig att under förbehåll av riksdagens prövning beträffande ifrågakommande utgifter erlägga de å franska beskickningshuset härstädes belöpande skatter, så länge skattefrihet medgäves för svenska beskickningshuset i Paris.

I skrivelse den 24 december 1921 har jag till svar å denna anhållan meddelat, att enligt min uppfattning något hinder icke föreläge, att utrikesdepartementet tillställde franska beskickningen ett meddelande av angivna innebörd.

I ärendet har inhämtats, att den franska beskickningen tillhöriga fasta egendomen med adressnummer 26—28 vid Narvavägen i Stockholm vore åsatt ett taxeringsvärde av 800,000 kronor, samt att för fastigheten utginge bevillning med 40 kronor. För år 1921 utgjorde kommunalutskylderna för fastigheten 2,796 kronor 50 öre. För åren 1921 och 1922 utginge vidare byggnadsskatt med 1,177 kronor för år. Renhållningsavgiften för fastigheten utginge enligt gällande taxa med 126 kronor för år, och vattenavgift hade för år 1921 debiterats med 276 kronor 90 öre.

Jag tillåter mig till en början erinra om ett med det förevarande likartat fall. Till bestridande av vissa utskylder för det brittiska beskickningshuset i Stockholm har riksdagen efter Kungl. Maj:ts förslag för ett vart av åren 1918—1921 på extra stat under sjunde huvudtiteln anvisat förslagsanslag å 1,000 kronor. I den till innevarande års riksdag avlåtna statsverkspropositionen har ock Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att för bestridande av viss del av de kommunalutskylder för år 1922, som komme att påföras det brittiska beskickningshuset i Stockholm, på extra stat under nämnda huvudtitel för tiden 1 januari—30 juni 1923 anvisa ett förslagsanslag av 500 kronor. Vid anmälan i statsrådet av frågan om statsverkspropositionen omnämnde jag på tal om detta anslag, att framställningar gjorts, i syfte att svenska staten måtte ikläda sig kostnaderna för vissa utskylder jämväl för de tyska och franska beskickningshusen i Stockholm, vilka frågor emellertid då icke fortskridit så långt, att förslag i ämnet kunde framläggas.

Beträffande utskylderna för det tyska beskickningshuset pågå ännu underhandlingar.

Vid övervägande av den ståndpunkt, statsmakterna synas böra intaga till nu förevarande framställning, bör jag tillika erinra, att enligt det utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, som var fogat vid propositionen nr 168 till 1917 års riksdag — i vilken proposition anslag till bestridande av vissa utskylder för det brittiska beskickningshuset första gången äskades — dåvarande chefen för finansdepartementet framhållit, att, därest framdeles någon annan stat än den engelska skulle förskaffa sig eget beskickningshus i vår huvudstad, syntes även i sådant fall, under förutsättning av reciprocitet, enahanda anordningar böra vidtagas.

I anslutning till denna uppfattning, som av riksdagen lämnades utan erinran, finner jag det uppenbart, att, med tillämpning jämväl i förevarande fall av reciprocitetsprincipen, den franska staten för sitt beskickningshus i Stockholm bör beredas motsvarande fördelar i beskattningsavseende, som tillkomma svenska staten för dess beskickningshus i Paris.

För ernående av ifrågavarande syftemål lärer det vara lämpligast att begagna enahanda tillvägagångssätt, som kommit till användning vid ordnandet av motsvarande angelägenhet i fråga om det brittiska beskickningshuset. Bevillningen, byggnadsskatten och kommunalutskylderna synas alltså böra definitivt bekostas av svenska staten och, så länge förut omförmälda förutsättning av reciprocitet föreligger, medel härför i mån av behov anslås för varje statsregleringsperiod. Då sådana

medel icke nu finnas anslagna, torde därför framställning till riksdagen om beviljande av anslag till ändamålet i fråga böra göras.

Vidkommande härefter det för ändamålet erforderliga beloppet, så erfordras i första hand medel för de utskylder, som förfallit eller förfalla till betalning före ingången av år 1923. Till bestridande härav torde ett anslagsbelopp av 5,300 kronor böra upptagas å tilläggsstaten för år 1922. Härjämte bör för statsregleringstiden 1 januari — 30 juni 1923 av riksdagen äskas anslag till bestridande av så stor del av kommunalutskylderna för år 1922, som beräknas skola erläggas under första halvåret 1923. Detta anslag synes böra upptagas med 1,800 kronor.

Ehuru medel för ändamålet icke beräknats i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag, torde dock tillgång till dylika medel kunna å respektive stater beredas.

Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att till bestridande av vissa utskylder för det franska beskickningshuset i Stockholm under sjunde huvudtiteln anvisa

dels å tilläggsstat för år 1922 ett förslagsanslag av 5,300 kronor,
dels ock å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 ett förslagsanslag av 1,800 kronor.

Till denna av statrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
B. E. Brimberg.